

PARAULA I VIDA

El Senyor arriba! Vetlleu!

Amb el primer diumenge d'Advent comença l'any litúrgic. Un temps de quatre diumenges abans de Nadal que culmina amb la nit de Nadal. Temps d'esperança i de preparació.

El dia en què Crist es va fer home per redimir el món va canviar el curs de la història. La salvació del pecat i del mal no era una teoria, un somni, una idea sinó una persona que, arribant a nosaltres de part de Déu, canviava el curs sense sortida de la història i ens obria una esperança eterna. L'Església participa i actualitza la llarga preparació d'aquell esdeveniment de salvació amb aquest temps específic de preparació al Nadal. Sant Tomàs d'Aquino ho explica encertadament: «Jesucrist, prenent un cos i una ànima humana i naixent d'una Verge, per poder donar-nos la seva Divinitat, es va fer Home perquè l'home es fes Déu». I en el Catecisme podem llegir: «En celebrar anualment la litúrgia d'Advent, l'Església actualitza aquesta espera del Mes-

sies: participant en la llarga preparació de la primera vinguda del Salvador» (*Catecisme* 524). És el que professem en el Credo: «I tornarà gloriós a judicar els vius i els morts, i el seu regnat no tindrà fi». Durant l'Advent ens preparem per a la vinguda de Crist en el Nadal, certament, però també recordem que Crist va prometre que tornaria: «*Tornarà i us prendrà a casa meua*» (*Jo* 14,3). L'Advent és un temps d'espera per a aquesta segona vinguda, així com un reconeixement que serem jutjats per Crist per les nostres accions i decisions. Per aquesta raó l'Advent també és un temps de conversió i penediment, que ens ha de conduir a l'esperança i a l'alegria per la vinguda de Crist. L'Evangeli d'aquest diumenge ens aconsella: «*Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor... Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*» (*Mt* 24, 42.44).

El Papa Francesc ens deia fa un any que l'Advent «és oportú per obrir els nostres cors, per fer-nos pregun-

tes concretes sobre com i per a qui gastem les nostres vides. Es tracta d'aixecar-se i pregar, de girar els nostres pensaments i els nostres cors cap a Jesús que ha de venir».

Hi ha moltes maneres pràctiques d'entrar a l'Advent. Els temps litúrgics són també per al nostre benefici espiritual. L'Advent, que és temps d'expectació, vigilància, conversió i alegria, el podem concretar en una pregària més intensa; una moderació en el menjar i el temps de televisió o d'esport, per tenir temps d'estar més amb la família i els amics; podem comprar només el necessari i no el superflu; hauríem de saber compartir amb tanta gent ferida que necessita sentir i rebre el nostre amor; i cercar una acció solidària, de compartició amb els germans, amb tothom. Es tracta de preparar-se a viure més plenament l'alegria i la gràcia que rebem per Nadal, tot pregant i pensant més en la Verge Maria que amb el seu sí confiat a Déu, va fer possible l'Encarnació i la salvació de la humanitat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Trobada catalana del Precongrés de Laics 2020 a Barcelona

Urgell va participar amb els representants de les diòcesis amb seu a Catalunya en el Precongrés de Laics 2020, que es va celebrar el dissabte dia 9 de novembre al col·legi La Salle Bonanova de Barcelona. Aquesta és la primera etapa del procés de preparació al Congrés de Laics «Poble de Déu en sortida» que tindrà lloc a Madrid del 14 al 16 de febrer de 2020. Es van compartir les aportacions que els diversos grups de treball i reflexió havien elaborat a partir del document inicial del congrés. Per part del Bisbat d'Urgell es van fer arribar les respostes al qüestionari que els membres del Consell Diocesà de Pastoral treballaren en la seva darrera reunió ordinària.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Celebrem el camí! Visquem l'Advent!

Comencem l'Advent, aquest temps que inicia l'any litúrgic. Nadal és a prop. Preparem-nos per celebrar i viure la vinguda de Jesús, l'Infant de Betlem, el Salvador. Potser perquè s'acosta aquesta celebració, l'Advent és un temps amable, agradable de viure i de compartir. És agradable a nivell social. És agradable l'ambient festiu que es va generant mentre preparem les festes nadalenes amb il·lusió. És ben cert que no tot és bo, però convé valorar aquesta alegria festiva que es genera mentre grans i petits guarnim la casa i baixem les caixes de l'altell per treure'n les figures i preparar el pessebre. Quan els infants asagen nadalas, aprenen dècimes per recitar-les a la sobretaula del gran dia i obren finestres del calendari d'Advent. I també mentre preparem les felicitacions que farem arribar a familiars i amics, per

correu ordinari o electrònic...; i pensar en els regals del dia de Reis, cercant el que farà feliç a cadascú i procurant que en el regal es noti, per sobre de tot, molt més la nostra estimació que el seu valor econòmic. Compartir l'ambient festiu amb moltes persones, desitjant felicitat, amb sinceritat, intentant portar-la a aquells que n'estan més necessitats. Sense oblidar els més pobres, participant en les campanyes de recollida d'aliments. Temps per fer créixer en la fe els nostres infants i joves.

L'Advent també és un temps especialment amable i agradable en l'àmbit cristià. En el seu camí cap a la festa de Nadal ens mostra amb força la tendresa de Déu vers nosaltres, el camí que està disposat a fer al costat nostre, l'esperança que ens ofereix convidant-nos a caminar pel camí del seu amor i a ser-ne testimonis. Les paraules dels pro-

fetes ens parlen del consol que Déu ens vol donar, de l'amor que vol vessar sobre nosaltres i mitjançant les nostres vides. I com aquestes promeses es fan realitat en un Infant que està a punt de néixer, un Infant que necessitarà dels braços de Maria i de Josep per obrir-se camí per la vida, un Infant que gaudirà amb la visita d'uns pastors pobres a qui ningú tenia en consideració... Un Infant que es farà gran i mostrarà el camí de la benaurança a la humanitat.

Temps d'Advent. Preparar el camí del Senyor com ho feu Joan Baptista, com ho han fet tants homes i tantes dones de bona voluntat. «És aquell de qui diu l'Esriptura: Jo envio davant teu el meu missatger perquè et prepari el camí» (*Mt* 11,10). Celebrem el camí!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

¡El Señor llega! ¡Velad!

Con el primer domingo de Adviento comienza el año litúrgico. Un tiempo de cuatro domingos antes de Navidad que culmina con la noche de Navidad. Tiempo de esperanza y de preparación.

El día en que Cristo se hizo hombre para redimir el mundo cambió el curso de la historia. La salvación del pecado y del mal no era una teoría, un sueño, una idea sino una persona que, llegando a nosotros de parte de Dios, cambiaba el curso sin salida de la historia y nos abría una esperanza eterna. La Iglesia participa y actualiza la larga preparación de aquel acontecimiento de salvación con este tiempo específico de preparación a la Navidad. Santo Tomás de Aquino lo explica acertadamente: «Jesucristo, tomando un cuerpo y una alma humana y naciendo de una Virgen, para poder darnos su Divinidad, se hizo Hombre para que el hombre se hiciera Dios». Y en el Catecismo podemos leer: «Al celebrar anualmente la liturgia de Adviento, la Iglesia actualiza esta espera del Mesías: participando en la larga preparación de la primera venida del Salvador» (*Catecismo* 524). Es lo que profesamos en el Credo: «Y de nuevo vendrá con gloria para juzgar a vivos y muertos, y su reino no tendrá fin». Durante el Adviento nos preparamos para la venida de Cristo en la Navidad, ciertamente, pero también recordamos que Cristo prometió que volvería: «Volveré y os llevaré conmigo» (*Jn 14,3*). El Adviento es un tiempo de espera para esta segunda venida, así como un reconocimiento de que seremos juzgados por Cristo por nuestras acciones y decisiones. Por esta razón el Adviento también es un tiempo de conversión y arrepentimiento, que nos ha de conducir a la esperanza y la alegría por la venida de Cristo. El Evangelio de este domingo nos aconseja: «*Estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor... Estad también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre*» (*Mt 24,42.44*).

El Santo Padre Francisco nos decía hace un año que el Adviento «es oportuno para abrir nuestros corazones, para hacernos preguntas concretas sobre cómo y por quién gastamos nuestras vidas. Se trata de levantarse y orar, de volver nuestros pensamientos y nuestros corazones a Jesús que está por venir».

Hay muchas maneras prácticas de entrar en el Adviento. Los tiempos litúrgicos son también para nuestro beneficio espiritual. El Adviento, que es tiempo de expectación, vigilancia, conversión y alegría, lo podemos concretar en una oración más intensa; una moderación en la comida y el tiempo de televisión o de deporte, para tener tiempo de estar más con la familia y los amigos; podemos comprar sólo lo necesario y no lo superfluo; deberíamos saber compartir con tanta gente herida que necesita sentir y recibir nuestro amor; y buscar una acción solidaria, de compartir con los hermanos, con todo el mundo. Se trata de prepararse a vivir más plenamente la alegría y la gracia que recibimos en Navidad, orando y pensando más en la Virgen María cuyo sí confiado a Dios, hizo posible la Encarnación y la salvación de la humanidad.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

50è aniversari de la Fundació Privada Nostra Senyora de Meritxell

L'Escola i avui Fundació Privada Nostra Senyora de Meritxell (FPNSM) va celebrar el 50è aniversari de la seva creació amb una celebració eucarística presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric al Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell (Canillo-Principat d'Andorra) el 16 de novembre, a la que van assistir les màximes autoritats dels país: el Cap de Govern, M.I. Sr. Xavier Espot; la Síndica general, M.I. Sra. Roser Suñé; el Cònsol Menor de la Parròquia de Canillo, Hble. Sr. David Palmitjavila; i la Presidenta de la Fundació, Sra. Pilar Díez, amb els membres de l'actual Patronat de la Fundació.

La Presidenta de la Fundació va donar la benvinguda a l'acte posant en relleu la joia de celebrar 50 anys d'existència, i agraint la col·laboració i suport de les diverses institucions que ajuden i sostenen la Fundació, entre elles, el Bisbat d'Urgell.

A continuació, tingué lloc una solemne Eucaristia presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada per l'Arxiprest de les Valls

d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries, i pel Rector de Canillo i encarregat del Santuari de Meritxell, Mn. Ramon Rosell, amb el Cap de Gabinet del Copríncep Mn. David Codina. A la seva homilia, l'Arquebisbe d'Urgell compartí la seva alegria de presidir l'acció de gràcies de l'antiga Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, ara, Fundació. Mons. Vives va subratllar com la Fundació Privada Nostra Senyora de Meritxell va néixer com Associació l'any 1969 i impulsada des de Càritas d'Andorra la Vella, amb la finalitat d'atendre, educar i en general donar suport a les persones amb discapacitat intel·lectual, oferint un suport molt preuat a les famílies que vivien el naixement d'un infant amb una discapacitat intel·lectual. Els primers fundadors la van posar sota la protecció maternal de la Mare de Déu de Meritxell, Patrona del Principat d'Andorra. El Copríncep va destacar que el Principat d'Andorra sempre ha sabut donar suport al col·lectiu de les persones amb discapacitats i fou capaç de canalitzar la bona voluntat i l'em-

pena inicial de les persones que van fundar l'Associació en una institució que ha anat evolucionant al llarg dels seus 50 anys de vida fins a esdevenir l'actual Fundació.

El Cap de Govern, M.I. Sr. Xavier Espot, va felicitar els 50 anys de la FPNSM en el seu parlament, tot destacant la vocació del Principat de tenir cura especial de les persones més vulnerables i com s'ha esforçat per adaptar la realitat de la societat a les persones que la conformen per esdevenir una societat més justa i inclusiva on la persona sigui el centre.

Mons. Joan-Enric Vives destacà com el Consell General havia aprovat per unanimitat la Llei que permetia a l'antiga associació Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell esdevenir la nova Fundació Privada. Va destacar com gràcies a l'esforç dels diversos patronats que han conformat la història de la institució i al treball desinteressat de les primeres persones, la majoria dones, que van creure que calia treballar per millorar les condicions de vida de les persones amb discapacitat i de les seves famílies, moltes famílies han pogut trobar un sosteniment i ajuda. I ara té el suport i l'estabilitat que la nova llei i el compromís de les autoritats li han concedit.

L'acte de celebració es clogué amb una visita a una exposició fotogràfica retrospectiva al claustre del Santuari de la Mare de Déu de Meritxell que recollia amb imatges els 50 anys de vida de la institució. I un càtering servit per BDGUST portada per membres de l'antiga escola.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

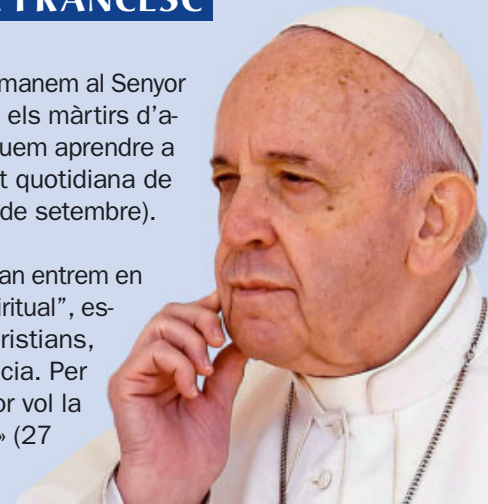

@Pontifex: «Estem cridats a ser testimonis i missatgers de la misericòrdia de Déu, a oferir al món llum allà on hi ha tenebres, esperança allà on regna la desesperació, salvació allà on abunda el pecat» (23 setembre).

@Pontifex: «Aprenguem a cridar les persones pel seu nom, com el Senyor fa amb nosaltres, i a renunciar als adjectius» (24 de setembre).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que, observant els màrtirs d'ahir i d'avui, puguem aprendre a viure la fidelitat quotidiana de l'Evangelí» (27 de setembre).

@Pontifex: «Quan entrem en la "tebiesa espiritual", esdevenim mig cristians, sense substància. Per contra el Senyor vol la conversió, avui» (27 de setembre).

Visita Pastoral a la Parròquia de Canillo

El dia 1 de novembre, solemnitat litúrgica de Tots Sants, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va començar la Visita Pastoral a la Parròquia de Canillo (Principat d'Andorra). La Visita s'inicià a Soldeu. A l'església de Sant Bartomeu tingué lloc l'Eucaristia solemne de Tots Sants. Després de l'Eucaristia a Soldeu, els fidels es traslladaren fins al cementiri on tingué lloc una pregària pels difunts que allà hi reposen, encomanant-los al Pare ric en misericòrdia. A continuació, la Visita Pastoral continuà amb la celebració eucarística a la Parròquia de Sant Serni de Canillo i al Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell. A la tarda, el Copríncep visità els cementiris de Canillo, Mereig i Prats on pregà pels difunts que allà hi reposen.

El dia 5 de novembre, el Copríncep episcopal va beneir la nova plataforma esquiable de l'estació d'esquí Grandvalira i el nou aparcament «Avet» a Soldeu. L'Arquebisbe destacà, entre altres coses, com aquell era un gran dia per a Canillo i per al Principat d'Andorra. Així mateix va subratllar com la Parròquia de Canillo, que és la primera en l'ordre protocol·lari de les set parròquies del Principat d'An-

dorra, també és capdavantera pel seu coratge i empena.

El dia 6 de novembre, Mons. Vives va visitar les escoles andorrana i francesa de la parròquia de Canillo i va poder compartir un dinar fraterno amb els padrins de la Parròquia al Centre social del Comú «Com a casa». També va revisar els llibres de la parròquia, va conèixer de primera mà les demandes i necessitats de creixement de la Casa de Colònies AINA i, al vespre, va participar als cinemes L'Illa d'Escaldes de la Setmana de Cinema Espiritual.

El dia 7 de novembre, el Copríncep episcopal fou rebut al Saló de Plens del Comú per tots els Hbles. Srs. Consellers de Comú, i el Cònsol Major li adreçà unes sentides paraules de benvinguda agraint-li la seva Visita Pastoral i la importància que per a Andorra té la institució del Copríncep. El Cònsol subratllà la proximitat que el Copríncep episcopal ha tingut aquests dies envers tots els canillencs i com la Parròquia de Canillo vol mantenir les tradicions i les institucions del Principat, fent esment de com és la parròquia que «obre el Sant

Crist» abans de cada Consell de Comú, referint-se al Sant Crist romànic que presideix la sala comunal. Aquell dia, també, Mons. Vives visità la caserna de bombers de Canillo i uns matalots de la parròquia. També va encapçal·lar la representació institucional que va realitzar un sentit homenatge als treballadors que van perdre la vida en l'accident que es va produir el 7 de novembre de 2009, en la construcció del Túnel dels Dos Valires en un acte on hi van participar el Cap de Govern, la Síndica general, els Cònsols Major i Menor de les parròquies de la Massana i d'Encamp i els Representants dels dos Coprínceps i on hi foren presents alguns dels familiars de les víctimes.

El diumenge 10 de novembre, l'Arquebisbe Joan-Enric va participar en la festes de tardor d'AINA a l'església de Canillo que va aplegar cent trenta-cinc infants amb els monitors presidint l'Eucaristia dominical. A continuació va poder compartir una passejada prop del riu amb els infants i un dinar de germanor amb els infants i monitors a la casa de colònies d'AINA.

La Visita Pastoral restarà oberta amb altres activitats com la celebració del Nadal de la gent gran a AINA o el Nadal Jove.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. ■ Dilluns, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 (o bé, com que aquesta es va llegir ahir: Is 4,2-6) / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata M. Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Dimarts [Is 11,1-10 / SI 71 / Lc 10,21-24]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.;

sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / SI 22 / Mt 15,29-37]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i dr. de l'Església; santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; santa Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.

5. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21.24-27]. Sant Dalmau (o Dalmái),

bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Guerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

6. ■ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Nicolau (s. IV), bisbe de Mira (Lícia), venerat a Bari (s. X); sant Pere Pasqual, bisbe de Jaén i màrtir (mercedari); sant Fortià, innocent màrtir venerat a Torelló; santa Asel·la, vg.

7. □ Dissabte [Is 30,19-21.23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1.6-8]. Sant Am-

brós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadesa.

8. □ Diumenge vinent, (lit. hores: de la Solemnitat / 2a setm.) [Gn 3, 9-15.20 / SI 97 / Rm 15,4-9 (del dg. II d'Advent) / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Benaurada Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

Diumenge I d'Advent (A)

COMENTARI

«Siguem conscients del moment que vivim»

Comencem aquest diumenge un nou mes però també un nou any litúrgic, amb el primer diumenge d'Advent. El nostre mestre enguany serà l'evangelista Mateu. Ens preparem per a un nou naixement de Jesús; per això les paraules de l'evangeli ens conviden a la vigilància: *Estigueu a punt vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada*. Començar un nou any, preparar-nos per al naixement del Senyor és una invitació a renovar el nostre compromís cristià i això demana vetllar, estar atents a aquesta nova vinguda del Senyor, sabent que cada any és diferent, cada any és una nova ocasió de fidelitat al camí de Jesús. Per això recorda l'evangeli: *Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat en l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi*. Que no es pugui dir de nosaltres que no ens hem assabentat de res i que deixem passar aquest nou any, aquest Advent sense adonar-nos de la presència de Crist en la nostra vida.

I Isaïes ens presenta un programa extraordinari i sempre actual: *Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra ni s'entrenaran mai més a fer la guerra*. Ja sabem que l'Advent és preparació per al naixement de Crist, el príncep de la pau. La millor forma de preparar-nos-hi és treballar per la pau, convertir totes les armes (també les armes de la paraula) en instruments de pau.

I Pau concreta: *Siguem conscients del moment que vivim. Prou de dormir. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, Comportem-nos com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Què hem de fer?: Treballar per la pau, sobrietat en la nostra vida, fora tota mena d'abusos: ser homes i dones nous*.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 2,1-5)

Paraules revelades a Isaïes, fill d'Amós, sobre Judà i Jerusalem. Als darrers temps s'alçarà ferma la muntanya del temple del Senyor al cim de les muntanyes i per damunt dels turons. Totes les nacions hi afluiran, hi aniran tots els pobles dient: «Veniu, pugem a la muntanya del Senyor, al temple del Déu de Jacob, que ens ensenyi els seus camins i seguim les seves rutes; perquè de Sió en surt l'ensenyament, de Jerusalem, l'oracle del Senyor.» Ell posarà pau entre les nacions i apaivagarà tots els pobles, forjaran relles de les seves espases i falçs de les seves llances. Cap nació no empunyarà l'espasa contra una altra, ni s'entrenaran mai més a fer la guerra. Casa de Jacob, veniu, caminem a la llum del Senyor.

► Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus al teu lliandar, Jerusalem. R.

És allà que pugem les tribus, les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

Augureu la pau a Jerusalem: / Que visquin segurs els qui t'estimen, / que sigui inviolable la pau dels teus murs, / la quietud dels teus merlets. R.

Per amor dels meus germans i amics, deixeu-me dir: / «Que hi hagi pau dintre teu.» / Per la casa del Senyor, el nostre Déu, / et desitjo la felicitat. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 13,11-14a)

Germans, siguem conscients dels moments que vivim. Prou de dormir; ja és hora d'aixecar-nos. Avui tenim la salvació més a prop nostre que quan vam abraçar la fe. S'acaba la nit i el dia s'acosta. Despullem-nos de les obres pròpies de la fosca, revestim-nos l'armadura del combat a plena llum. Comportem-nos dignament com a ple dia. Fora l'abús de menjar i beure, fora els plaers i les impureses, fora les renyines i les enveges. Que el vostre vestit sigui Jesucrist, el Senyor.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 24,37-44)

En aquell temps, deia Jesús als seus deixebles: «Quan vindrà el Fill de l'home passarà com en temps de Noè. Els dies abans del diluvi tothom continuava menjant i bevent i casant-se, fins que Noè hagué entrat a l'arca. No s'havien adonat de res quan els sorprengué el diluvi i se'ls endugué tots. Igual passarà en l'adveniment del Fill de l'home. Si hi hagués llavors dos homes plegats al camp, potser l'un fóra pres i l'altre deixat; si hi hagués dues dones molent plegades, potser l'una fóra presa i l'altra deixada. Vetlleu, doncs, perquè no sabeu quin dia vindrà el vostre Senyor. Estigueu-ne segurs: si el cap de casa hagués previst l'hora de la nit que el lladre vindria, no s'hauria adormit ni hauria permès que li entressin a casa. Estigueu a punt també vosaltres, que el Fill de l'home vindrà a l'hora menys pensada.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 2,1-5)

Visión de Isaías, hijo de Amós, acerca de Judá y de Jerusalén. En los días futuros estará firme el monte de la casa del Señor, en la cumbre de las montañas, más elevado que las colinas. Hacia él confluirán todas las naciones, caminarán pueblos numerosos y dirán: «Venid, subamos al monte del Señor, a la casa del Dios de Jacob. Él nos instruirá en sus caminos y marcharemos por sus sendas; porque de Sió saldrá la ley, la palabra del Señor de Jerusalén». Juzgará entre las naciones, será árbitro de pueblos numerosos. De las espadas forjarán arados, de las lanzas, podaderas. No alzará la espada pueblo contra pueblo, no se adiestrarán para la guerra. Casa de Jacob, venid; caminemos a la luz del Señor.

► Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

Desead la paz a Jerusalén: / «Vivan seguros los que te aman, / haya paz dentro de tus muros, / seguridad en tus palacios». R.

Por mis hermanos y compañeros, / voy a decir: «La paz contigo». / Por la casa del Señor, nuestro Dios, / te deseo todo bien. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 13,11-14a)

Hermanos: Comportaos reconociendo el momento en que vivís, pues ya es hora de despertaros del sueño, porque ahora la salvación está más cerca de nosotros que cuando abrazamos la fe. La noche está avanzada, el día está cerca: dejemos, pues, las obras de las tinieblas y pongámonos las armas de la luz. Andemos como en pleno día, con dignidad. Nada de comilonas y borracheras, nada de lujuria y desenfreno, nada de riñas y envidias. Revestíos más bien del Señor Jesucristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 24,37-44)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga el Hijo del hombre, pasará como en tiempo de Noé. En los días antes del diluvio, la gente comía y bebía, se casaban los hombres y las mujeres tomaban esposo, hasta el día en que Noé entró en el arca; y cuando menos lo esperaban llegó el diluvio y se los llevó a todos; lo mismo sucederá cuando venga el Hijo del hombre: dos hombres estarán en el campo, a uno se lo llevarán y a otro lo dejarán; dos mujeres estarán moliendo, a una se la llevarán y a otra la dejarán. Por tanto, estad en vela, porque no sabéis qué día vendrá vuestro Señor. Comprended que si supiera el dueño de casa a qué hora de la noche viene el ladrón, estaría en vela y no dejaría que abrieran un boquete en su casa. Por eso, estad, también vosotros preparados, porque a la hora que menos penséis viene el Hijo del hombre.»